

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **B. T.**, zastoupeného JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem Praha 3, Táboritská 23, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 65 Az 113/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2005 č.j. OAM-615/VL-10-04-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2006 č. j. 65 Az 113/2005 – 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále i „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2006 č. j. 65 Az 113/2005 – 28, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2005 č.j. OAM-615/VL-10-04-2005 o neudělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a nevztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v kasační stížnosti argumentuje důvodem dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Pokud stěžovatel nesouhlasí s názorem žalovaného a krajského soudu, že důvodem jeho žádosti o udělení azylu v České republice byly zejména ekonomické problémy ve vlasti, když stěžovatel se ve vlasti obával jednání obyvatel albánské národnosti (tedy stěžovatel vyjádřil obavy z chování soukromých osob), je třeba poukázat na to, že podobnými či totožnými tvrzeními se Nejvyšší správní soud zabýval již v mnoha svých rozhodnutích, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 13. 4. 2004 č. j. 2 Azs 46/2004 - 58, rozsudek ze dne 7. 4. 2005 č. j. 3 Azs 118/2004 - 58, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 26. 4. 2006 č. j. 3 Azs 101/2005 - 114, www.nssoud.cz. Stěžovatel v kasační stížnosti dále uplatňuje námitku o tom, že žalovaný a poté krajský soud v dané věci nepřihlédly dostatečně k okolnostem hodným zvláštního zřetele pro možné udělení humanitárního azylu dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že k citované stížnostní námitce se vyjádřil již v řadě svých rozhodnutí, přičemž lze například jmenovat rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 22. 1. 2004 č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 11. 3. 2004 č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

